

CLOENDA A CÀRREC

ARTUR MAS

LA FARGA, HOSPITALET, 11 DE JULIOL DE 2004

Bé, escolteu, us agraeixo molt aquest detall, això que en podríem dir un regal, però de tota manera us he de dir que el millor regal que espero poder compartir és que d'aquí no gaire temps a més a més de sortir en aquest balcó puguem sortir també en el balcó de la Plaça Sant Jaume. Aquest és el regal que vull. I a més a més, espero poder saludar des d'allà en Xavier Trias com a futur alcalde de Barcelona, des d'allà.

Escolteu, és el moment de la cloenda d'aquest Congrés important, del 13è Congrés que per cert ha sortit molt bé, ho dic per als supersticiosos. No ens hem saltat el número 13. Tots aquests que esteu atabalats amb el número 13, a partir d'ara tranquils. Bé, ha sortit molt bé, i a més a més tots sabeu que no era allò que en poguéssim dir un Congrés de flors i violes sinó que era un congrés que l'hem fet en una situació que no està exempta de dificultats. I en aquest sentit, després de veure el seu resultat, però més que el seu resultat estricte, després de veure les actituds de la gent, després de veure com s'ha treballat, com s'ha fet feina plegats, us he de dir, i aquest sí que és un dels millors regals, que em sento profundament orgullós de ser de Convergència Democràtica de Catalunya. Molt orgullós. I si els nostres convidats d'altres partits polítics em donen aquesta petita llicència i no s'ho prenen massa malament, us diré que Convergència junt amb Convergència i Unió és la millor formació política d'aquest país. Ho és i n'estem contents.

Jo us volia donar les gràcies a totes i a tots per la feina que hem fet, per la participació de la gent, com deia abans, per les idees que han sortit, que n'han sortit moltes i de bones, per allò que en podríem dir actitud de compromís de tots plegats, per l'alt nivell de maduresa que s'ha demostrat, de maduresa i de responsabilitat. Era un congrés que tenia un punt de risc, per dir-ho així, perquè hi havia una aposta clara, decidida, total, des del punt de vista de votar-ho tot. I jo confiava en que el nostre partit sabia entendre aquest missatge, ara que s'acaba, ara que tenim els resultats finals sobre la taula, i no em refereixo només a les votacions, ara que tenim tot això us he de dir que aquest alt nivell

de responsabilitat, de maduresa, és una gran garantia de futur. No heu estat espectadors passius. Hem estat tots plegats actors ben actius. I això vol dir que tenim un partit viu. I un partit viu és un partit que té projecció de futur. L'hem posat a prova el nostre partit, i ha respost. I us he de dir que jo no esperava menys de la nostra gent. Sobretot, però, gràcies a més a més de la feina per la vostra actitud. En les darreres setmanes he anat insistint, he estat predicant un i un altre cop, que l'element més decisiu de cara a aquests propers anys, l'element més fonamental són precisament les nostres actituds, les actituds individuals i també les nostres actituds col·lectives. No oblideu que cada un de vosaltres, cadascun de nosaltres, som miralls i altaveus de cara al conjunt del nostre país. Cada vegada que ens trobem una persona al carrer, a la feina, en una reunió de família, a la comunitat de veïns, on sigui, passejant per on sigui, cada vegada que ens la trobem la gent ens mira i veu en nosaltres un mirall i un altaveu del que és Convergència i el que és Convergència i Unió. I en aquest sentit de les actituds aquest congrés ha estat una molt bona mostra. I ara, allò que dèiem aquest matí. Com que hem canviat de registre i diem "ara toca", ara toca. Doncs escolteu, ara toca sobretot a partir de demà que aquestes actituds que hem demostrat durant aquest cap de setmana, que són per altra banda les actituds de sempre de la gent de Convergència Democràtica de Catalunya, es mantinguin fermes, vives i renovades de cara al futur. Aquesta serà la clau del nostre èxit.

I hem començat també a demostrar que per durs que siguin els cops que es puguin rebre, tot es pot superar sempre i quan hi hagi l'energia i la força de caràcter suficient, i sempre i quan creguem fermament en el nostre projecte, creguem fermament en la defensa dels nostres ideals i estiguem en una enèrgica passió disposats a defensar-los. I això ho hem demostrat durant aquest cap de setmana. I jo espero que ho demostrarem també de cara als propers mesos i de cara als propers anys.

No neguem les dificultats perquè hi són. Però no oblideu que davant d'una dificultat s'hi pot veure simplement un problema o també una solució o una

oportunitat. I nosaltres ens hem d'il·lusionar amb les il·lusions de cara al futur perquè les solucions també hi són. I, evidentment, de receptes no n'hi ha gaire de màgiques, només n'hi ha una que jo sé i que he aplicat sempre que he pogut, que és treballar molt, i a més a més de treballar molt, treballar bé. Només hi ha aquesta recepta. I el Congrés de Convergència ha servit també per demostrar això.

Tampoc hem negat algunes de les nostres mancances d'aquests darrers temps, i ho hem fet amb la humilitat que pertoca. Ho hem fet així. La humilitat de saber que no som salvadors de la pàtria però sí que som fidels servidors de la nostra pàtria. Amb aquesta humilitat: som fidels servidors de la nostra pàtria. També amb la humilitat de saber que no tenim l'exclusiva de treballar pel país, ni tan sols de treballar-hi bé. Però, atenció, per dir que es treballa bé per al país s'ha d'haver demostrat, i nosaltres ho hem demostrat. No en tenim l'exclusiva, però hi hem estat com el que més. I també amb la humilitat aquella de saber que l'acció política no és pas l'única manera, no és pas l'únic camí per construir un país. Amb aquesta humilitat. Ara bé, també una altra cosa: humilitat no vol dir que ens deixarem humiliar. Són dues coses diferents. Ni tampoc vol dir que estiguem disposats a deixar-nos trepitjar aquella íntima satisfacció d'haver fet una contribució en majúscules, amb autèntiques majúscules, a la recuperació i a la construcció nacional de Catalunya. Això no ens ho deixarem trepitjar, de cap manera.

I també deixeu-me dir també una altra cosa, sense treure mèrits a ningú. Que no s'interpreti el que vaig a dir com un menysteniment del que pot fer altra gent, perquè no és aquesta la meva intenció. Però escolteu, i ho dic amb la veu alta i clara, passaran molts anys a Catalunya fins que algú o alguns es puguin passejar pels carrers del nostre país amb la cara ben alta, tan alta com nosaltres per tot el servei de construcció nacional i de progrés que hem fet a Catalunya des de Convergència i des de Convergència i Unió. Passaran molts anys perquè això torni a passar.

I deixeu-me afegir també una altra cosa en aquesta línia. No pensem demanar perdó a cada cantonada per la Catalunya que hem fet; no ho farem. No pensem demanar perdó a cada cantonada per haver fet un projecte de país i seguir-lo voler fent, que ha estat mereixedor per set vegades consecutives de la confiança de la majoria del poble de Catalunya. Ni tampoc per haver triat el millor camí per tirar endavant aquest projecte.

Aquesta fonda convicció que us deia dels valors que defensem, dels objectius que perseguim, em porta també a parlar-vos d'una altra actitud que crec que és molt necessària, de fet imprescindible, que és fugir del conformisme. No ens instal·lem simplement en la contemplació del que tenim. El que demano i us convido a fer és que puguem seguir edificant, donant forma al nostre somni, que dibuixem els nous horitzons de país, i que siguin horitzons en els quals puguem atansar-nos-hi. Fem-ho, això sí, partint de la realitat, però sense ser presoners d'aquesta realitat. I m'adreço en aquest sentit especialment als fundadors, al President Pujol i a tota aquesta gent nostra que són la gent de més llarga trajectòria a Convergència, a Convergència i Unió, i a tot el país. Quan vàreu iniciar el vostre camí fa una pila d'anys vàreu imaginar una Catalunya que en part, en bona part, heu aconseguir fer realitat. Molts us hem acompanyat en aquest camí; hem fet aquest camí amb vosaltres. Potser no estàvem a la capçalera, no estàvem al davant de tot perquè potser tampoc ens corresponia, però hi érem, érem al vostre costat. Plegats, tots plegats, uns al davant i uns altres una mica més enrere, tots plegats hem arribat fins a la ribera del riu. Ara n'hi ha d'altres que en primera línia ens toca fer el pas de barca. I nosaltres us demanem a tota aquesta gent de més trajectòria, als fundadors, als que vàreu iniciar tot aquest camí i tot aquest projecte, us demanem que ens ajudeu, que ens ajudeu a fer aquest pas de barca perquè no sabem exactament quines aigües ens trobarem. I, per tant, necessitem absolutament a tothom. Que tothom actui amb la generositat, amb el sentit de país, amb el sentiment de país que ens ha caracteritzat. Perquè algun dia, si ens ajudeu a fer el pas de barca, si ens ajudeu a creuar el riu, algun dia tornarem a trepitjar terra ferma i continuarem fent el nostre camí. No hi ha millor recompensa per un

nacionalista que veure que l'obra continua, que el compromís inicial perdura, que la flama de la vostra il·lusió segueix encesa i que la cadena no es trenca, que la cadena no es trenca. Estem aquí. Convergència està en el moment en que ha de demostrar plenament, i ho podem demostrar, us ho asseguro, que la cadena no es trenca i que continuarem fent aquest camí. Jo mateix veient durant el nostre congrés tota aquesta pila de gent jove de nous militants o simplement de gent que ja hi eren des de fa un cert temps, però gent jove, veig en ells aquella saba nova, aquella gent que algun dia ha d'alimentar i fer créixer el nostre arbre, fer créixer noves branques i que puguem obtenir nous fruits.

Per reprendre el nostre camí ens cal un bon equipatge, i el tenim. El nostre bon equipatge són els nostres militants i els nostres simpatitzants. Però no només ells, també ho és el nostre projecte. I el nostre projecte, no ens compliquem massa la vida, es resumeix en dues paraules: nació i progrés. Aquest és el nostre projecte: nació i progrés. Que, per cert, no confondre en fer-se el progrés, que és diferent. Nació i progrés. País i gent. I en aquest bon equipatge que portem hem de dir algunes coses –i deixeu-m'ho dir perquè em sembla que la cloenda d'aquest congrés pot servir una mica en aquests sentit- que hem d'intentar transmetre a la societat catalana i que per altra banda han de ser el nostre nord de cara aquests propers temps. Quin és el nostre equipatge? Doncs escolteu, som nacionalistes, no som ni federalistes, ni autonomistes, ni descentralitzadors, som nacionalistes! Som això: nacionalistes! I no cal que ens posem etiquetes addicionals, no cal, perquè qualsevol etiqueta que s'hi pugui afegir a això servirà per despistar i per despistar-nos. Som això: militants de Convergència Democràtica de Catalunya. I si som en aquest partit és que som gent nacionalista, i per això hi som, no per un altre motiu.

Segona cosa, apostem per un Estat plurinacional, ni plural, ni divers, ni autonòmic estrictament. Plurinacional, aquest és l'Estat que nosaltres volem, un Estat plurinacional.

Tercera cosa, som gent que treballem infatigablement perquè Catalunya tingui cada dia més autogovern, que vol dir cada dia més llibertat, llibertat per a Catalunya, llibertat per prendre decisions. I això per què? Perquè tampoc ens amaguem. Nosaltres perseguim la plenitud nacional de Catalunya, i per això hi som. Nosaltres perseguim la plenitud nacional de Catalunya. Però, per què volem més autogovern? El volem simplement per una operació de tranquil·litat nostra interior? El volem simplement, diguem-ne, perquè estèticament ens convé? No el volem per això. Volem més autogovern perquè sabem que l'autogovern és una eina important, no única però sí important perquè nosaltres puguem defensar la nostra identitat i la nostra personalitat com a poble. El volem per això: al servei de defensar la nostra personalitat, que en bona mesura és la personalitat cultural del nostre poble. Però també el volem per una altra cosa: perquè sabem que l'autogovern, la llibertat per decidir és font de creació de riquesa. I no només això, a més a més de font de creació de riquesa és també font per una justa distribució de riquesa. És a dir, pel progrés social amb majúscules, que també és una altra cosa que nosaltres defensem.

Per cert, ara que parlem d'autogovern, deixeu-me fer un petit parèntesi. Aquesta defensa de l'autogovern que hem fet sistemàticament, nosaltres hi hem estat sempre, sempre ens hi hem apuntat d'acord amb les possibilitats que teníem en cada moment que no sempre eren les millors ni les més idònies. Aquesta defensa de l'autogovern avui passa per un objectiu que l'hem de tornar a posar sobre la taula, amb tota la nostra energia i convicció perquè no és un objectiu qualsevol, no és un objectiu per a tres o quatre anys, és un objectiu per una pila d'anys com ho va ser en definitiva l'Estatut de l'any 79. Nosaltres treballarem dia a dia per un nou Estatut Nacional de Catalunya. No ens entretinguem en gaires més discussions. Apleguem els nostres esforços a aconseguir aquesta fita i aquest objectiu, que no és fàcil però que el podem aconseguir, tampoc sols, amb altra gent. Però nosaltres en aquest tema som decisius i com que ho som ens hi hem d'empellar a fons. I en aquesta línia he de tornar a explicar el que he dit des de fa mesos, i, per tant, no és objecte de la improvisació, no ho és. És el que nosaltres pensem de veritat respecte

aquest tema. Nosaltres sabrem, en el tema del nou Estatut, destriar el gra de la palla. I que ningú ens vulgui col·locar palla per gra, ni gat per llebre, perquè no ho acceptarem, això no ho comprarem. I dic això perquè Catalunya només pot jugar a fons de forma decidida la carta del nou Estatut si és una carta guanyadora. Per anar a quedar-nos pràcticament res més del que tenim no la jugarem, ens la guardarem per un altre moment en aquesta carta sigui realment una carta guanyadora. I, per cert, quan parlo del gra vull dir que Catalunya si es posa a redactar i aprovar aquest nou Estatut ha de resoldre els seus dèficits estructurals. I, per tant, ho brno a dir per si algú encara no ho ha entès: Convergència i Unió lluitarà a fons perquè en aquest nou Estatut hi hagi el concert econòmic, perquè si no hi ha això no resollem els dèficits estructurals de Catalunya.

I us dic això afegint una altra cosa, que també s'ha d'entendre des d'avui, i és que en el cas que allò que nosaltres volem finalment no pugui trobar cost, no ho puguem arribar a tenir, nosaltres estarem indefugiblement al costat del Govern de Catalunya, el porti qui el porti, perquè qualsevol engruna de poder que Catalunya pugui aconseguir realment nosaltres hi siguem al costat. I en això farem exactament al revés de que alguns altres han fet quan nosaltres estàvem al Govern i ells estaven a l'oposició. També que s'entengui clar. Perquè escolteu, dit d'una altra manera, no estem instal·lats en la tàctica perquè per un nacionalista, per una persona que simplement estima el país, no es mira el color del govern que té en el seu propi país per intentar que país vagi endavant. I aquesta, encara que sigui des de l'oposició, és una lliçó que Convergència i Unió vol donar en el conjunt de Catalunya. I la donarem, us ho prometo.

Quarta cosa. Nosaltres som defensors de la iniciativa privada i de la iniciativa social. Sabem una cosa molt clara: que Catalunya no només es fa des de la política o des de les institucions, o des dels poders públics. Quan nosaltres defensem la iniciativa social en el camp de l'ensenyament, en el camp de la sanitat, en el camp de la integració de les persones amb dificultats, les que

siguin, quan defensem l'empresa, quan defensem la família, quan defensem el teixit associatiu, quan estem defensant totes aquestes coses no estem fent defenses corporatives, estem fent la defensa d'allò que és en bona part l'essència del país, allò que durant molts i molts anys en què els poders públics no hi eren ha aguantat Catalunya i l'ha fet anar endavant, i allò que també ha de ser un motor de futur important a casa nostra.

Cinquena cosa. Volem un sol país perquè som gent compromesa amb el territori. Sabem de la importància de disposar d'una gran capital com Barcelona. No ho hem negat mai. I hi hem contribuït com el que més, o fins i tot més que d'altres que se n'han omplert la boca. Però en tot cas hi hem contribuït perquè sabem de la importància de tenir a Catalunya una gran capital. Sabem també de la importància i de la necessitat de tenir una xarxa de ciutats intermitjanes que aglutinen una bona part dels nostres territoris i que donen empenta i cohesió a tot el nostre país, a tota Catalunya. Però atenció, també sabem una altra cosa, que Catalunya no és només la suma d'unes quantes ciutats, encara que siguin molt importants, Catalunya és també alhora els pobles grans i els pobles petits i comarques de tota mena. Això també és Catalunya. I nosaltres també ho defensem amb energia i amb vigor.

Una vegada vaig sentir una definició molt bonica, per cert amb una persona que parlava castellà i que era de fora de Catalunya, i que analitzant el nostre país, i parlant de la identitat, en parlava ell des de fora, deia concretament que la identitat d'un país també es nota quan els seus pobles petits no s'abandonen. Doncs bé, recordo, posant el fil d'això, un proverbi africà que diu que quan es mor una persona gran de fet és com si s'estigués cremant tota una biblioteca. Quan un poble petit es queda sense gent, el país també hi perd alguna cosa. I nosaltres ho sabem i per això volem un sol país, perquè no ens podem ni ens volem desentendre d'aquesta realitat. Si volem un país modern i a més a més conservar aquesta part de la identitat catalana que representa el territori, el nostre projecte ha de garantir oportunitats i benestar a tothom, independentment del lloc on visqui. Això ho tenim molt clar.

I sisena cosa. Volem un sol poble i hem treballat per un sol poble. Sabem que un país com Catalunya, que està immers en un projecte de construcció nacional i que, per tant, no pot, si vol sobreviure amb plenitud, abandonar la via de l'autogovern. Un país així, immers en aquest procés, amb una estructura demogràfica tan diversa, té el risc de dividir la societat entre aquells que s'hi apunten en aquest procés i aquells que simplement no s'hi apunten, entre aquella gent que aquest projecte de construcció nacional no se'l senti del tot seu. És possible que no tothom se senti català, per dir-ho així, amb la mateixa intensitat. Hi ha graus diferents d'identificació amb el país. I òbviament hi ha gent que no se sent catalanista. Però un projecte de país com el nostre –i això que us diré és molt important i ha de ser norma de futur, com ho ha estat fins ara- un projecte de país com el nostre que té una arrel i una base nacionalista no pot classificar les persones en funció del seu grau d'adhesió al país o de la seva ideologia. No reclamem unanimitats entorn del nostre projecte, ni tampoc entorn de la nostra manera de pensar. Però volem deixar clar que el nostre projecte, que és un projecte de vocació integrador, s'adreça absolutament a tothom, potser no arriba a tothom però s'adreça absolutament a tothom sense excepció. Això sí que és molt important que nosaltres ho seguim tenint present. I tothom pot ser útil, independentment del seu origen geogràfic, del lloc on va néixer, de l'idioma que parla, de les creences que professi o de la ideologia que tingui. I en aquest sentit us demano també que rebutgeu amb radical oposició a aquella gent que ens diuen o que ens han dit o que tenen la temptació de dir-nos que som un nacionalisme exclouent perquè això és radicalment falç. En els gens del nostre projecte hi ha la tolerància, la llibertat i el respecte absolutament a tothom. I ho hem demostrat durant molts anys. I ho seguirem demostrant.

Nosaltres som tot això. Defensem-ho amb energia i amb convicció. Ja sé que hi ha altres coses importants. Ja ho sé, n'hi ha moltes. Però tot això que us he dit i que forma part del projecte de sempre de Convergència adaptat a les noves circumstàncies, adaptat a les noves realitats, com vulgueu, però aquest fil roig

que ens ha conduït durant els darrers trenta anys i que a més ha demostrat que era capaç de fer un servei amb majúscules al nostre país, això és allò que finalment fa funcionar la nostra societat. Jo sóc el primer que m'apunto, i ho estem demostrant, a tota la incorporació d'idees noves, a tota la capacitat que en podríem dir de renovació i d'adaptació perquè el catalanisme sempre ha estat un corrent que estava pendent de l'adaptació en els temps canviants. Però el defensem, això que us he dit, són els pilars de la nostra societat, és allò que aguanta de veritat la nostra societat, i són els motors d'impulsió, són les parets mestres. Les parets mestres en una casa s'han...

CANVI DE CARA DE LA CINTA

... que jo no permetré mentre en sigui responsable. Que el projecte de Convergència Democràtica de Catalunya i junt amb els nostres companys d'Unió, Convergència i Unió, no permetré que el nostre projecte surti d'aquest camí perquè és el nostre camí i el que ens convé de cara al futur. I a més a més és el camí que espera la gent de Catalunya, i, per tant, l'hem de defensar amb tota la nostra convicció, amb tota la nostra força i, a més, amb tota la seguretat que a través d'aquí Convergència i Convergència i Unió és un projecte guanyador. I ho defensaré perquè hi crec. Primer perquè hi crec, segon perquè és la raó i l'ànima de ser de Convergència Democràtica de Catalunya, i tercer perquè és el que convé al nostre país.

D'aquest Congrés en surt, i jo me n'alegro molt, un partit unit i motivat, cohesionat, segur de si mateix, un partit que no estarà pendent de llepar-se les ferides, un partit que mirarà endavant, un partit que s'il·lusionarà cada dia amb la tasca que hem de fer, una il·lusió que reneix cada dia i que permet superar tota mena d'obstacles. Aquesta il·lusió hi és si aquesta flama encesa es manté. És una il·lusió que de fet descansa en les arrels profundes de la nostra convicció, dels nostres ideals i de la nostra estima per a Catalunya. I en aquest sentit, en aquest camí, en aquest tornar a la terra ferma que us deia després de fer el pas de barca, després de creuar el riu, en aquest camí jo em comprometo

i us demano el mateix compromís, amb la mateixa intensitat, amb la mateixa lleialtat. Amb la mateixa fidelitat jo em comprometo a no descansar ni un sol minut, ni un sol instant, ni un sol dia fins que Catalunya –i espero que sigui d'aquí a poc temps- recuperi plenament un president i un Govern nacionalistes. Aquesta és la nostra feina, al servei del país.

Ara un petit parèntesi de tota manera. Això que us he dit de no descansar ni un minut no ho havia consultat amb la meva dona i amb la meva família, però bé ja ho entendran.

Última cosa que us volia dir. Tot això que us dic, i aquesta darrera cosa també, només serà possible si a més del partit, a més d'ocupar-nos de Convergència i de Convergència i Unió, amb els nostres companys d'Unió Democràtica de Catalunya, amb els quals hem fet aquest llarg camí i amb els quals jo desitjo íntimament seguir fent el camí de futur –ho he dit sempre i ho demostraré, en aquesta línia nosaltres a més hem d'anar a buscar gent nova, no només la gent que tenim més aprop, no només els cercles més concèntrics, més propers, hem d'anar també a buscar l'adhesió d'altra gent. El lema d'aquest Congrés és la nova convergència per una Catalunya sense límits, que així és com la imaginem. Doncs bé, la nova Convergència –ho he dit moltes vegades aquestes darreres setmanes- no és un nou partit, és una crida que jo faig al conjunt de la societat catalana, als homes i dones del nostre país, als nois i les noies, a aplegar-se entorn d'un projecte com el de Convergència i com el de Convergència i Unió, del nostre projecte, perquè en nosaltres només trobaran una bandera que és Catalunya, la seva gent, el seu progrés i la seva llibertat. I volem l'adhesió d'aquesta gent, d'aquesta gent nova.

Ara que tant es parla d'etiquetes. Aquest és d'aquesta manera i aquell és d'aquella altra, de classificacions, de dretes i d'esquerres que s'ha tornat a posar ara de moda, nosaltres diem alt i fort Catalunya! Nosaltres diem això. Ens volen classificar entre les dretes i les esquerres, doncs escolteu, Catalunya, que és la nostra prioritat. I en aquest Catalunya nosaltres, com us deia abans,

ens adrecem absolutament a tothom. Perquè fixeu-vos en el següent, a l'hora de negar-nos aquelles inversions, aquelles infraestructures que el nostre país necessita, qui ens pregunta si som de dretes o d'esquerres? Qui ens pregunta quina ideologia tenim? Qui ens pregunta d'on hem vingut la gent que estem a Catalunya? Qui ens pregunta quina llengua parlem? Tots som tractats com a catalans, independentment de les nostres ideologies. O a l'hora de fer-nos pagar més peatges que en altres llocs, qui ens pregunta tot això? Som tractats com a catalans. O a l'hora de negar-nos determinades competències o de fer servir les majories absolutes de torn que hi hagi en el conjunt del Govern de l'Estat, a l'hora de retallar-nos tot això qui ens pregunta totes aquestes coses que us deia? Tots som tractats com a catalans. I a l'hora, per cert, de quedar-se també una part dels diners que es generen aquí amb el nostre esforç, de tots, qui ens pregunta si som de dretes o d'esquerres? Qui ens pregunta quina ideologia tenim? Som tractats tots plegats com a catalans i, per tant, a tots els catalans, independentment de la nostra ideologia, ens pertoca lluitar pel nostre país i també per l'increment del seu autogovern.

I nosaltres ens adrecem a tothom, més enllà de les etiquetes clàssiques, perquè volem defensar per damunt de tot el país i perquè ningú més que nosaltres podrà tenir en compte aquesta realitat. No ens adrecem a una part del país, ens adrecem a tot el país en el seu conjunt. I aquesta és la nostra feina. Jo us convido a fer-la.

A vegades ens perdem en unes disquisicions per altra banda molt necessàries en un congrés, però ens perdem en unes disquisicions que potser estan més dirigides a nosaltres mateixos, a l'autocontemplació, i en canvi oblidem que la nostra feina prioritària, la més important, la que de fet donarà resultats importants de cara al futur, la nostra feina és anar a convèncer aquells que no estan convençuts. Jo us convido a fer això. Sé que no és una tasca fàcil perquè és una tasca que obliga no al nacionalisme de saló, per entendre'ns, sinó el nacionalisme de carrer. I, per tant, us convido també a tothom a sortir dels despatxos i a estar al peu del carrer. Perquè la gent que no està convençuda se

la convencç a peu de carrer, a peu d'obra, parlant amb ells, convencent-los, explicant el nostre projecte. Es convenc així.

Sabem molt bé que els obstacles que tenim moltes vegades ens vénen de fora, però algunes vegades les limitacions ens vénen de dins de casa nostra. I perquè aquestes limitacions les puguem superar nosaltres necessitem que Catalunya per aconseguir els seus grans objectius nacionals, els seus grans objectius de progrés, tingui una forta majoria nacionalista. Que actüi amb força i amb sentit integrador com sempre hem fet. Que lideri el país. Que actüi amb sentit de país i també amb sentiment de país, i que tingui com a nord insubornable la defensa de Catalunya, l'estima de Catalunya, i l'estima a tota la nostra gent.

Moltes gràcies.